

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 002768 10 Кж
Бања Лука, 10.6.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Ђ. Г., због кривичног дјела убиства из члана 148. став (1) Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог Д. Б., адвоката из Б. Л., изјављене на рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002768 10 К од 27.05.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.6.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Дјелимичним уважавањем жалбе браниоца оптуженог Ђ. Г. преиначава се рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002768 10 К од 27.05.2009. године тако што се притвор продужава из разлога прописаних чланом 197. став (1) тачка г) Закона о кривичном поступку.

У осталом дијелу побијано рјешење остаје неизмјењено.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 002768 10 К од 27.05.2009. године, а након што је изречена пресуда којом је оптужени Ђ. Г. осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) година, према оптуженом је продужен притвор који по том рјешењу може трајати до упућивања оптуженог на издржавање казне затвора, а најдуже 9 (девет) мјесеци од дана изрицања првостепене пресуде. Притвор је продужен из разлога прописаних одредбом члана 197. став (1) тачка в) и г) Закона о кривичном поступку.

Против овог рјешења жалбу је благовремено изјавила бранилац оптуженог Д. Б., адвокат из Б. Л., која не наводи жалбене основе али из садржаја жалбе произилази да се рјешење побија због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и укине притвор оптуженом.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се жалбом побија, а у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број 100/09 – у даљем тексту: ЗКП), овај суд је одлучио као у изреци из слједећих разлога:

Жалба браниоца оптуженог сматра да се успостављени основ за продужење притвора из тачке в) става (1) члана 197. ЗКП, односно постојање бојазни да би оптужени могао поновити кривично дјело како се то образлаже у побијаном рјешењу не стоји. Исто тако жалбом се побија постојање притворског разлога прописаног тачком г) истог члана и става јер не постоје ванредне околности које би резултирале стварном претњом нарушавању јавног реда. У том контексту жалба посебно апострофира да се не наводе чињенице или докази за те чињенице које доказују постојање ванредне прилике.

Насупрот приговорима из жалби, којима се оспорава правилност закључка из побијаног рјешења о постојању разлога за продужење притвора по притворском основу из члана 197. став (1) тачка г) ЗКП, овај суд налази да је првостепени суд правилно утврдио да постоје разлози за притвор по наведеном основу. Све чињенице и околности релевантне за доношење законитог рјешења, односно начин и мјесто извршења кривичног дјела, понашање оптуженог након извршеног кривичног дјела и посљедице у виду смрти једног лица, оправдава закључак да се околности под којима је кривично дјело извршено могу окарактерисати ванредним. Дакле, ради се о ванредним околностима, а не о ванредним приликама како се то погрешно закључује у жалби браниоца оптуженог. С друге стране у питању је кривично дјело убиства за које је изречена казна затвора у трајању од девет година, а дјело има и посебну тежину проистеклу из посљедице, па би боравак на слободи оптуженог имало за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда. Осим тога за постојање овог притворског разлога не тражи се нарушавање јавног реда већ стварна пријетња нарушавању јавног реда. Све околности побројане у рјешењу које се жалбом побија и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности које би у случају боравка оптуженог на слободи за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда, па је правилан и утемељен закључак првостепеног суда да стоји напријед наведени разлози по којем је притвор продужен, а приговори жалбе браниоца оптуженог у том правцу неосновани.

Међутим, жалба браниоца оптуженог оправдано указује да не стоје разлози да се према оптуженом продужи притвор и по основу тачке в) става (1) члана 197. ЗКП. Ово из разлога што чињенице и околности, које морају имати карактер нарочитих околности, а које се наводе у образложењу побијаног рјешења и којима се оправдава закључак побијаног рјешења о оправданости продужења притвора и по горе наведеном основу, заиста нису таквог карактера да би се могле сматрати нарочитим. У побијаном рјешењу (страна 1. последњи пасус) наводе се чињенице које по ставу првостепеног суда оправдавају бојазан да ће поновити кривично дјело, али се из побијаног рјешења не види из којих доказа је изведен овакав закључак, али све и да стоје ове чињенице оне нису довољне за закључак да ће оптужени поновити кривично дјело, тим прије што оптужени није раније осуђиван за овакво или слично кривично дјело.

Из изнијетих разлога, ријешено је као у изреци, а на основу овлашћења прописаног одредбом члана 336. став (3) ЗКП.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић